

[Wissing]

opgaver, som samfundet også skal have løst, eller at intentionerne simpelt hen ikke kan opfyldes, fordi der ikke kan skaffes de fornødne midler.

På trods af vore betænkeligheder vil vi alligevel give tilsagn om at deltage positivt i det kommende udvalgsarbejde.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg vil tage mig af lovforslagene nr. L 189 og nr. L 190.

Fremskridtspartiet mener, der er meget stor fare ved den foreslåede udlægning af de forskellige institutioner under åndssvageforsorgen til amtskommunal regie, fordi den kan give en hel del økonomiske bivirkninger og forskydninger. Vi vil endvidere sætte spørgsmålstegn ved, om institutionernes funktion bliver bedre efter udflytningen. En ting er givet, og det er, at administrationen inden for den offentlige sektor vil blive forøget. Vi har før behandlet forslag om udflytning af offentlige institutioner til amterne og ved, hvad det har medført af øget ressourceforbrug og øget administration inden for staten, ligesom vi ved, at det gang på gang har medført ikke afskedigelser, men bare omroking af mennesker inde for statens regie. Derfor vil en gennemførelse af disse forslag også betyde, at der bliver opbygget en kæmpeadministration ude i amtskommunerne, men en cementering af amtskommunernes eksistens er måske også et af motiverne bag disse lovforslag.

Det er klart, at fremskridtspartiet ikke er interesseret i at få ret mange statsinstitutioner udflyttet til amtskommunerne, da vi ønsker dem nedlagt, fordi vi mener, de medfører en overflødig administration og er et totalt overflødigt led. Det har jo vist sig gang på gang, at udflytninger har fået en hel masse økonomiske konsekvenser.

Godt nok står der også i lovforslaget, at amterne via generelle tilskud skal have kompensation for udgifter, der er forbundet med institutionernes udflytning, men vi ved, at når det gælder generelle tilskud, kan skiftende politiske meninger i folketinget betyde voldsomme nedskæringer på visse områder, og det vil igen betyde en stor belastning for de amter, hvortil der udflyttes institutioner. Vi vil også gøre opmærksom på, at mange institutioner både trænger til en udbygning

og en restaurering, og at det derfor er temmelig store økonomiske byrder, amterne vil blive pålagt, og det er vi meget betænkelige ved.

Men fremskridtspartiet er enig i, at vilkårene for de åndssvage bør forbedres, og vi har også ved flere lejligheder udtalt, at vi var indstillet på at yde flere penge til det område. Vi har således direkte fremsat forslag om, at der skal bruges 42 mill. kr. mere på dette område, og vi ønskede ikke den nedskæring, som skete den 1. april 1977. Vi ønsker altså, at de åndssvages vilkår forbedres, men en gennemførelse af disse forslag vil blot betyde, at vi bruger de penge, som vi kunne forbedre de åndssvages kår med, til administration. Sådan er det jo imidlertid gang på gang, når socialdemokratiet kommer med lovforslag: det medfører en udvidelse af administrationen, og pengene bruges derfor ikke dér, hvor de virkelig ville gøre gavn.

Jeg er klar over, at mange af de her omhandlede institutioner virkelig trænger til en overhaling, fordi de ikke er i særlig god stand, og vi vil også gerne være med til at løse nogle af de problemer. Ved selvsyn på en institution i Vejle amt her i efteråret fik vi klarhed over, at det er et problem, som skal løses. Men jeg kan ikke lade være med at gøre opmærksom på, at det vil blive en stor belastning for amtet, selv om der, som det så fint påpeges, vil blive givet bloktilskud.

I bemærkningerne omtales den ressourcebesparelse, der vil blive. Jeg kan imidlertid ikke rigtig se, at der vil blive sparet ressourcer ved at overføre institutionerne til amterne. Efter min mening kan der opstå problemer – det har vi jo set i forbindelse med de ortopædiske hospitaler – i retning af et tovtækkeri mellem de forskellige amter, der har institutioner. Det er jo sådan, at et amt, der har en institution inden for sine amtsgrænser, ønsker at bruge den institution, medens naboamterne måske ikke er særlig villige til at sende patienter dertil. Derved kan der opstå konfrontationer imellem to amter, hvilket igen kan medføre et resourcespild, fordi mange amter vil udbygge deres egne institutioner, og det kan igen medføre ledige pladser på nogle af institutionerne. Jeg erkender, at visse institutioner nok ikke tager skade af, at patienttallet nedskæres, fordi det kan være en mulighed for at skabe bedre kår for patienterne.